

Отъ това расположение се вижда, какъ силно се е опосивалъ гднералъ Гурко за своя лѣвъ флангъ и тилъ и какви солидни мѣрки взема за тѣхното обезпечение. Сравнително по слаби се прѣдставляватъ мѣрките за обезпечение на Хайнъ-кейския проходъ, но, слѣдъ заеманieto на Мжглишъ, важността на този проходъ бѣше се вече силно намалила, защото въ краенъ случай Пѣредовоя отрядъ можеше да отстѣпи прѣзъ Мжглишъ и Селци до Трѣвна. Отъ друга страна, една бригада отъ 9-та дивизия вече бѣше испратена отъ Търново къмъ Хайнския проходъ и тя идеше да замѣсти българскитѣ дружини, които на 5-й юлий бѣха привлѣчени къмъ Казанлъкъ, Много по чувствителенъ се явяваше възела на пѣтицата у послѣдния градъ, гдѣто противника можеше да се приближи отъ къмъ Стара-Загора, и отъ къмъ Калоферъ и Чирпанъ.

Но да прѣмипемъ къмъ изложение събитията на 7-й юлий.

Сутринтъ, когато генералъ Гурко се готвеше да почне настѣплението за Шипка, отъ страна на Хулуси паша се яви въ руския лагеръ единъ офицеринъ парламентьоръ, който бѣше упълномощенъ да води прѣговори за прѣдаването на прохода. Миссията на този парламентьоръ се прѣдставляваше повече отъ правдоподобна, тъй като Шипченския гарнизонъ, заобиколенъ отъ всички страни, повидимому, нѣмаше другъ исходъ. Тукъ трѣбва да забѣлѣжимъ, че още на 5-й вечеръта генералъ Гурко се опитва да влезе въ прѣговори съ Хулуси паша, за която цѣль той бѣше му адресиралъ едно писмо. Сѣщността на послѣдното бѣше, че той е заобиколенъ отъ всички страни, и че всѣко понататѣшно съпротивление е безполезно. Въ заключение, на турския началникъ се прѣдлагаше да сложи орѣжието и да се оттегли заедно съ войницитѣ си кадѣто пожелае, съ условие, обаче, че гарнизона ще даде честна дума да не приема повече участие въ послѣдующитѣ военни дѣйствия. Сега Хулуси